

med andre ord, at man inden for det næste par år kan forvente en fælles regelfastsættelse på europæisk plan. En regelfastsættelse med fælles mindstekrav med hensyn til svinehold, som binder alle EU-medlemslandene, er ikke kun vigtig for Danmarks konkurrenceevne, men selvfølgelig også for dyrevelfærden mere globalt set.

Ud over at forske i forbedringer på området skal vi også på anden vis ansøre og støtte producenterne i at indføre nye staldmetoder. Jeg har i den forbindelse store forventninger til det arbejde vedrørende en frivillig kvalitetsmærkningsordning, der for tiden foregår i udvalget. I den foreløbige rapport er det således forudset, at der i forbindelse med etablering af en mærkningsordning også inddrages dyrevelfærdsmæssige parametre. Det er noget, landbrugsministeren arbejder meget med.

Som jeg allerede har nævnt, udfoldes der en betydelig forskningsaktivitet på området, dels nationalt, dels i EU-regi, og der vil formentlig kunne findes fornuftige alternativer til de eksisterende systemer inden for en kortere årrække.

Jeg mener derfor, at der er grund til at afvente resultaterne af denne forskning, før vi går videre på området. I øvrigt er der efter dyrevelfærdsloven kun en begrænset mulighed for administrativt at fastsætte regler om opholdsarealer og opholdsrum, for så vidt angår dyr i landbruget.

Som jeg tidligere har været inde på, er det afgørende imidlertid, at der på nuværende tidspunkt ikke er tilstrækkelige forskningsmæssige resultater til at gå videre på området, men at der både i landbruget og i Landbrugsministeriet er en vilje til at gøre det.

Else Marie Mortensen (S):

Lad mig indledningsvis sige, at når vi afviser forslaget fra SF om forbud mod fiksering af svin, er det ikke på grund af mangel på sympati for indholdet. I Socialdemokratiet er vi meget optaget af forsvarlig behandling af dyr og i beskyttelse af dyrs velfærd.

I Danmark har vi en lang tradition for produktion af svinekød, og det er bestemt ikke nogen tilfældighed, at svinekød er vores største eksportartikel. Ifølge de oplysninger, jeg har modtaget, er det sådan, at vi eksporterer 80 pct. af det svinekød, vi producerer i Danmark.

Vi mener, at der er almindelig enighed også blandt producenterne om, at det er en kendsgerning, at nogle af de metoder, der har været taget

i anvendelse til fremme og rationalisering af produktionen, er gået for vidt, og at der er blevet produceret på bekostning af dyrevelfærd og på bekostning af kvalitet.

På den baggrund er det vigtigt for os at finde en afbalanceret form, hvor vi både ansører og støtter producenterne i udviklingen og indførelsen af de nye staldsystemer, der i øvrigt både skal tilgodese dyrevelfærden og kvaliteten, samtidig med at vi ikke ødelægger konkurrenceevnen og dermed vores eksport.

Hvis vi havde samme vilkår, som de har i England og Sverige, hvor alt svinekød bliver afsat på hjemmemarkedet, og hvis de dyrevelfærdsmæssige problemer, som justitsministeren også har været inde på, var løst, er det min overbevisning, at det ville give langt færre problemer at gennemføre en lovgivning som den, der er foreslået af SF. Men sådan er det bare ikke, og derfor må vi bruge andre modeller.

Herhjemme har forbrugerne vist, at de gerne betaler ekstra for kvalitet og dyrevelfærd. Derfor har vi også store forventninger til det udvalg, der arbejder med en frivillig kvalitetsmærkningsordning, som vi også forventer kommer til at indeholde et forbud mod fiksering af søer – såfremt man vil bruge ordningen. Selv om det kun er 20 pct. af produktionen, der afsættes på hjemmemarkedet, vil forbrugernes valg være med til at påvirke producenternes valg af produktionsmetoder.

Det er efter vores opfattelse væsentligt, at yderligere dyrevelfærdsmæssige tiltag på svineproduktionsområdet sker på EU-niveau, både af hensyn til konkurrencen og af hensyn til svinene. Det er nemlig en kendsgerning, at gennemførelsen af et hurtigere forbud vil medføre en produktionstilbagegang, der nemt kan udfyldes af andre producentlande. Resultatet vil altså være en overflytning af en vis produktion til andre lande, hvor der måske er endnu lempeligere dyrevelfærdsregler. Derfor er vi også optaget af at leve op til Rådets direktiv om mindstekrav til beskyttelse af svin.

Som justitsministeren også har nævnt det, er direktivet konkret udmøntet i Justitsministeriets bekendtgørelse, der forbyder opbinding af svin. Dette forbud gælder for alt svinehold i bygninger, der er taget i brug efter den 1. januar i år, mens der er en overgangsordning for andre bygninger indtil udgangen af år 2005. Den bekendtgørelse vil accelerere indførelsen af nye stisystemer ganske væsentligt.